

CCM

27.
CAPITA
RELIGIONIS
CHRISTIANAE

Græcis versibus comprehensa à
IOACHIMO CAMERARIO.

Pietatis & Græcarum litterarum studiosæ iuventuti
in acad. Iulia.

Πρῶτα πάλαι θείων κεφάλαια εὐεργεσιῶν
Μικροῖς μὲν ποιῶσιν σεμνὸς ὕφηνεν αἰήρ·
Ἐξ ἱερῶν πινάκων ἀποδείξας ἑλλάδι φωνῇ
Αἰθίοιο βίβ' ὀρθοκέλευθον ὁδόν·
Αὐτὰ δ' ἔχ' ὀπλοτέροισι πεπορθῶς χρήσιμα γνῶναι,
Ἵμμι φίλα φρονέων ἴσσκελον ἄσμα φέρω.
Δεῦτε φίλοι, ἢ τῆτογ' ἐμᾶ μάθετ' ὄντ' ὁδηγῶ,
Μείζονι σὺν παροπῆ ἱερωσύνης σοφίης.

Joannes Potinius.

HELMÆSTADII
Typis Jacobi Lucij. Mense Februario.
Anno 1619. 19. 6.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΧΡΙΣΤΙΑ-

ΝΙΣΜΟΥ ΠΡΟΣΦΩΝΗΘΕΝΤΑ ΤΟΙΣ

παυδίοις.

Εὔτε φίλοι παῖδες θείων ἀδαήμονες ἔργων,
ὄντε κακοῖς ἀπάτης κόσμος φρένες ἠερέθον),
Αἰὰ γὰρ θνητοῖς θυμῷ φίλον αἰσυλα ῥέζην,
τῶν δ' ἀπ' ἐπερατίων μάθετ' ἄσματ' ἰσοκελα μύθων.
Τμμε γάρ ἐστι μάλιστ' ἀέρον τῶντ' εἰδέν' ἀπαντα

Πρωτόθετος ἰ ἀπάτης ἰ, οὐς ἔπω ὀνειδέ' ὄνοσαν,
οὔτε θεὸς φιλέει, ἢ κήδετα ἐξοχα ἄλλων,
Τοῖσι δ' ἐνὶ ζωῆν εὐρήσεται ἀφθιτον αἰεί,
Αφθιτον ἀθείατον μερόλιθ' ἀλάρημα θεοῖο.
Τόν δ' ἀρ' ἀμετόμοροι σφετερῶν τάδε θεῶν ἐνὶ θυμῷ
Πατρὸς ἐφημοσυνῆ θείας γνωρίσματ' ἀβλήης,
Ἦσε ἀπ' ἐκκεγῶαοθ' ὑμέων φίλα τέκνα γονήων,
Ἦσε ἀπ' ἐν ζωῆσιν δέξερης κάρπον ἔδεαθ.

Πρῶτον δὲ γοῦναιτε καὶ ἐρατὸν εὐρυῶ ὑπερθεν,
Τέστε καταβομόρης ποταμῶν, ἢ κῦμα θαλάσσης,
Ἀνθρώπων τε γῆθ', ἢ θηρία γοῦναι ἔχοντα,
Αἰθέρθ' οἰωνῶν ἢ ὑδατθ' ἰχθύων ἐντός,
Ὡ. ἔπε' αἰδολίω θεὸς ἐστὶν ὁ πάντα τελέσας·
Καὶ νῦν ποιηθέντα μόνθ' τάδε πάντα διοικεῖ,
οὐδ' αὐτῶς τε εἶα χαρῆν εἰκῆτε φέρεαθ,
Ἦ ἄλλως ἴνας ἰθιῶν, ἢ ὡς ἐνὶ πόντῳ
Μαψιδίως ἐφορῶν γὰρ βηλῆ θεαπεσίοιο,
Αὐτὸς δ' ἀένεφεσήκη, αὐτῶς κυβερνᾷ
Χερσὶν ἔχων οἴαν', ἔδθ' ἰ γλυκῶν ἔμμασιν ὑπνον
Δεξάμορος ποτ' ἀπθρηκῶς. Διῶατα γὰρ ἀπαντα.
οὐδ' ἄρα χαλκεία πύχες ἐρατῶ ἐνέει παῖσσι
Ἦν ὀδόν ἐξάνυσον προκυλινομόρ' ἐνθα ἢ ἐνθα,
Εἰ μὴ ὁ τῆτε νόθ' ἔχει κρατέρ' ἢγε ποιητῶ.
οὐδ' ἐνὶ γῆς ἐρατοῖς ἀνθ' καὶ λήϊα κόλποις.

Θῆλεν

Θῆλεν ἂν ἑμπαπέως, εἰ μὴ θεὸς ἰὼ ὁ φυτεύσας.
Ἀλλ' ὅδε πάντα κρατῶν θεὸς ἄμβροτα μήδεα εἰδώς
οὐ δηλήμων ἐστὶ, φίλον τέκος, ἀλλ' ἐλεήμων,
οὐκ ὀλετήρ, οὐκ ὠμησῆς, πιστὸς ἢ ἔεθλος,
ὅς γρηῶ ἀνθρώπων ὄφισι ψυδρέας πεποηθὲς
ρήμασι, ἔσφετέρησιν ἀτασθαλίησιν ὀλωλὸς
εἰς βίον ἐξ ὀλέθροιο κατ' αὐτ' ὄρθωσ' ἐλεήσας,
οὐδέ ἠνέχετ' ἰδὼν ἐφθαρμένον ἔργον ἑαυτοῦ
πλάσματ' ἀγχιθέοιο, τ' κείνης χεῖρες ἔκαμνον
εμύδραι ἀθανάτω θεῷ εἰκόνα, ἢ νόμον ἄλλον
μηδέν' ἔχον ἢ ῥήμαθ' ἐξ κτίσεω Ἰωανθέην,
ὡσε μόν' αὐτ' ἔρδειν ἢ μήδεω φρεσὶν ἦσιν,
ὅσα πατὴρ ἐθέλει ἢ βέλεται ἢ δὲ ἐκέλευσε.
τῶν ἢ οὐ κραδίη ζυγχαμμοπαροίθεν ἔθικεν,
καὶ τὸ δὲ ἀμαυρωθὲν πρὸς ἀπῆθείας βροτολοιγῶ
αὐθ' αἰὰ πλαξὶ νέωσεν δυοῖν, οὐύχεασι χαρογίξας
κεῖν' ἰδίαισι περτέροιο νόσ ψηφίσματα, μήτις
ἀγνοίη φαίη πρᾶξαι τότε, τῶ δὲ ἀμελήσται.
τῶτων δὲ κεφάλαια κτ' εἰμαίτω πρὸ φέρεω
πολλάκι χρῆσθ' αὐτὸ πάθος διπλὸ φρενὸς ὡδε λέγοντας.

Παντοκράτωρ θεὸς ἐργίνοιτω πρὸ λέγει ταδε πᾶσι.
αὐτὸς ἐγὼ θεὸς εἰμι μόνω, ἢ ἀπεικτὸς ἐμεῖο
οὐδέ τίς ἐστι θεὸς, σὺ δὲ ἐμοὶ μέμνησο λατρεῦσται
μένω, μὴ ἢ παρὲξ θεῖον τῶ δὲ ἄλλο σέβισσε.
κύριός εἰμι σέθεν. μὴ τῶνομα βάζε ματαίως
μὰ ψ' ἵπτι χείλεσ' ἐλὼν ἐμὸν ἔνομα αἰὲν ἀχρησίον.
σάββαθ' εὐορτάζην ἀγνοῖς μνήσθητι χέρεσσι,
καὶ καθαρά μάλλον τηρῶν φρενὶ ἱερὸν ἡμαρ.
εὐδαίμων δὲ ἵπτι γῆς ἴν' ἔης πολλῶσ' ἐνιαυτῶσ
ζώης μακρόβιτω, πεφύλαξο τικῆσ ἀτιμᾶν,
ἀλλ' αἰὲν πρὸ κῆρι τίειν σπῆδασον, ὅπως καὶ
εὖ σεο τῶν παίδων πατέρ' ὀψιγόνων σέτις ἔρδῃ.
μὴ φόνον ἐργάζη. μοιχείας ἀγνοῖς ἔησται.

Μὴ κλέψῃς· μὴ μαρτυρίαν ψεύδεας ἐπένευγον.
Μὴ δὲ πλεῖστον ἰμείρη ποτὲ σέιο γυναικός,
Ὅμμασι κισθλήλοισιν ὄρων ἢ ἐπίφρονι θυμῷ
Εγκλισῶν· μηδὲ αὐτὶ ἐτέλης πάντων τι χρέος
Σοὶ κείνων, θεὸς ὅσα πῶ ποτ' ἔδωκε πολίτη,
Οὐ δόμον, οὐκ ἀγρὸς, βέν, παρδίσκιον, ἱερῶντα.
Πάντων γὰρ πρόπτεα κακῶν ἐπιθυμίη ἐστὶ,
Καὶ κ' εἴ δὲ ταῦτε τηρηθέντα κριτῆς θεὸς ἔσται,
Ἡμεῖς δὲ οἱ τάλανες κενεοφροσύνησι νόοιο
Τυφλοὶ ἢ χωλοὶ, μήτ' εἰς καλὸν αὐτὸ ἀτενίσσαι,
Μῆτε τρέχον διωάμεθα ἀρετῆς ὁδὸν ὀρθοκέλευθον.
Ἀλλ' ἡμῶν εὖ βέλεθ' ὁμῶς ὅδε καὶ πρὸς ἀλιτροῖς,
Εἰ μὲν ἀποσπρόμεθα κακῶν μὲν δὲ αὐτὸ μελόμεθα,
Ὅτι θεῶν πρότερον σαρκὸς τιθέμεθα θέλημα,
Συγνώμην τ' ἀγαθὸς μὲν ποιῆται νόεσσι.
Οὐ γάρ, φησι, βροτῶν ἐτέλεθ' ἄλλο μόνον, ἀλλ' ἵνα πάντες
Αἰδίας μετέχωσι βίᾳ ζῶντες ἀμεινον.
Ταῦτ' ἄρα τοι ξιώεις, ἠδὲ πῶ ἐνικάτ' ἔσο θυμῷ,
Μηδέτ' ἀχθῶ μελέτω σῆσιν φρεσὶ μηδέτι τάρβῃ,
Ἐλπεο δὲ ἐκφυγέην τε κακὸν ἢ βέλπον εὐρεῖν.
Τῶν ἢ εὖ φίλον υἱὸν ἀπ' ἐλύμπιο καρῆνων
Σοὶ ἀγαθὰ φρονέων προσέηκεν μάρτυρα εἶναι,
Ὅσκα σ' ἐκ κακὸν ὁσόμεθ' πατρὶ δὲ ἦκε πηθήσας,
Παρθενικῆς ἱερῶν κ' γαστέρ' ἀμυμόν' ἐσθλὸς.
ἠδὲ ἱσοκυοσαμνη τέκεν ἀθανάτη θεῶν υἱόν,
Πνεύματ' ἐξ ἀγίας, πατρὸς μεγάλῃς ἰότητι,
Οὐδέ πιν', ἢ θέμις ἐστὶ βροτῶν, ποτε ἀνδρὶ μιγεῖσθαι.
Ἀλλ' ἐπὶ ἐν προφῶως δὲ ἦλθε θεὸς ἐν φίλον υἱόν,
Μητὴρ μὲν καλέσασκεν Ἰησοῦν, πατρὸς ἐφετμῆ,
Τὸν πάντων σωτῆρα βροτῶν, τὸν χριστὸν ἀληθῆ.
Ὡς ἄρα Ἰησοῦν γέν' Ἐβραίων ἐπὶ γαῖαν
Θνητῶν ἔχων δέμας ἠδὲ φύλιν, ἀλλ' ὡς περ οἱ ἡμεῖς.
Ἀγγελίαν πατρὸς μεμνημέν' αἰὲν ἐφοῖται,

Ἀγιό-

Ἀρνύμεσθε ψυχὰς μερόπων ζῶησι χαρίζων
Ἡμετέραις, ἔχε γὰρ θάνατῳ καὶ μοῖρα κραταιή.
Τῷ καὶ ἵνα ῥύσηθ' ὑπεμείνατ' κῆρα μέλαιναν,
Σταυρωθεῖς τε εἶν βίον ὕλεσεν, ὥστε σκῶσαι
Ἀνθρώπων θνητὸν δειλῶν γυῖον ἐξ αἶδαο,
Οἱ καταβησάμεσθε δῆσ' αὐτὸν καὶ θεράποντα
Ἀργάλεον μόρον ὄντ' ἐχθρὸν πάντεσσι βροτῆσι.
Δῆσε δὲ ἐν ἀρρήκτις δεσμοῖς τάτε τύχε' ἐσύλα,
Καὶ ξίφει ἠδὲ ἰεὺς σιβαρῆς κατέαξε χέρεσσι,
Τὰς τ' ἀνόμους πρᾶξις ἀσεβῶνθ' ὀρμήματα ἔργων.
Οἷς παρὸς ἀνθρώπων ἀκορέσως φύλ' ὀλέκεντ'.
ἕτως ἀνθρώπων τε φονεὺς ἔσσι δαίμι ἀιδαινεύς
Καὶ θάνατῳ πρὸς τῆδε δάμη βίη ἀμεγάρτω.
Αὐτὰρ δὲ ὅττι τάφῳ ἐνὶ νεκρῷ σῶμα τριτάτῃ
Κρύψ' ἐχθοῖς μέγα χάρμα φίλοισι ἢ πένθῳ ἄλαστοι.
Ἀμφότεροι γὰρ ἔφασκεν τῆνδ' ἐσκέτ' ἐσσην ἰδῆσαι,
Ἐκ τὸτ' ἄρ' ἐν θανάτῳ πολέων συνῆτ' ἀχέροντῳ
Ζωὸς ἀρέσῃ ἐὼν, καὶ γὰρ θεὸς αὐτὸν ἔλαρεν,
Ἡμῶν θ' ἠγεῖσθαι χ' ἡμῖν βασιλεύμεν αἰεὶ.
Τῷ καὶ ἀπ' αἰθερίας ὦ πατρὶ παρήμεσθε ἔδρης
Πάντα κατασκοπιᾶτε καὶ αὐτῷ πάντα μέμηλε.
Τῆσθ' ἄν γέν, φίλε παῖ, πόσον σ' ἀγαπῶντα δίωκε,
Ἢδὲ ἐφέπῃ καλέοντί, σε δὲ αὖ ὅδε πάντα διδάξει,
Ἀτὰρ σε χεῖρ πρᾶξις, βροτέων γὰρ ἀπ' ἠΐδανεν ἔργων.
Οὐδέ τις πω κλισῆ πάντων, ὅσα δῆτ' ἐχέροντ',
Ἀλλ' ὅδ' ἐοῖ πιπύως ἔσσι ἐφέλκῃ ἔσσι μεταπλάτῃ,
Εἰς κραδίῳ ὅν πνεῦμα βαλὼν θεῖόνθ' ἅγιόν τε.
Τῆσθ' ἀποθαρσυνόμεσθα μὲν τ' ἐχομένοισι φρεσὶν ἡῦ,
Ἢδὲ αὐτὸν πολυῶμεν ἀμαρτωλοὶ ὡς εἶντες
Ἡμέτερον πατέρα κρέζαντες τέκνα καλέοσαι.
Αὐτὰρ γὰρ τ' ἐσμὲν λαὸς τ' ἔσθι τ' ἀγαπητὸν,
Αὐτὰρ ὅσ' εἰς ἀγέλλῳ πρῶσθαι εἰς θ' ἐν πῶϊ ἐκλήσθαι.
Τὸ μῖνον αὐτὰ μῖνον ἀκασάμεσθε θεῶ ὅσων,

οὐδ' ἄλιον τῶνδ' ἔσεται ἔπειτα πτόγ', ὅτι κεν εἶπη.
Εξ ἄρα σὺ βάλε πάντα φόβον ἔτάρβρα θυμῶ,
καὶ μένω πίσθε λόγῳ, θεὸς ὄντιν' ἐνίσση.
Καὶνὸν δ' εἰ μὲν αὖθε μύρων ἀλλ' ἄγχι παρασῆς
Παντὶθ' ὅπρ' φυλακὸς γὰρ δέη σὺ κήδε' ἀπαθεῖ.
Ὅς δὴ ἢ πεπεινὰ δὲ αὐγαλέοιο νομεύων
Ἡέριθ' ἐνθα ἢ ἐνθα ποτώμνρα ὦδε κυβερνᾷ,
Ὡσε τροφῶν εὐρεῖν, καὶ νήπια τέκν' ἀπτάλλει,
στραθία τε ψαρέσσε κολοῖς τε κέρρακας τε.
Μήδε τις ἰξότης μάλα ὡς πεπνυμένῳ ἐλθῶν
Τῶνθε θεῶ ἀέκοντ' ἀπ' αἰθέριθ' εἶχε κατασπᾶν
Τῶνδ' ἐν ἀτιμότητι, θεὸς ἦν χεῖρ' ὅτιαν ὑπεραχῆ.
Ἀλλ' ὄγ' ὑμᾶς φιλέει, ἐλθεῖν τε πρὸς αὐτὸν ἀνώγει.
Ἡῖδε ἢ ὅσοις λειμῶνες τηλεθάουσι
Καλοὶ μυδαλέοι θέρειθ' ἑσθεῖν ὑπὸ ἀγλή
Ἀνθεσι, τίς τε ἰοῖς ἔτ' περφυρέοισι ῥόδοισι,
καὶ λουκοῖσι κρήνοισι ἢ ἡμερόεσσ' ὑακίνθοισι.
Τίς δ' ἄρα πῶ βασιλεὺς, ὅς ἐν ἀνθρώποισι κέκαστο
Πλέτω ἢ δλωάμει, τίσῳς γανόωσιν ἀνάκτες,
Τῶνδ' ἐν ἰσὴν ἐδῆτ' Ἰππειμένῳ ἐν θρόνῳ ἦστο;
καὶ τὰδε πρὸ θέρειθ' γαίης φθίνοντ' ἀν' ἔδρας
Πάντα μαραινόντα, τίγε μὴ βροσὶ ἐφθην ἄραντες,
Ὡς μὲν φύλλα θεὸς κρομῆ τὰδ' εἶντ' ἀμυρηνά,
Τῆς δέ τε σῆο τριχῶν κεφαλῆς θεὸς οἶδεν ἀριθμόν,
καὶ σοὶ αἰὲν παρμέμβλωκεν νύκτασε ἢ ἡμαρ.
τίπῃ' ἐν ἡὲ μόνον κακὸν ἤετι ἄλλο δέδοικας;
Τοιῶτον πίσεως ἐνὶ παμπῶν ὁδοῖσι κίχης.
Θάραθ' ἑσθὲς γὰρ καὶ εἰν αἶδας δόμοισιν.
οὐδέ μαλαγχλαῖνας πεδῆσαν κῆρες θανάτοιο
Τοσσῆτόν σε δλωήσονθ', ὡς μὴ δεσμὸν ἀλύξαι.
Ἦτοι γὰρ χροῖοντ' ἐσθ', ὅθ' ἐλὼ ἐς σάρκα ἕκασθ'
Δύσεται ἐκ νεκρῶν ζωὸς κακὸς ἢ δὲ ἢ ἐσθλός.
Εσθλ' ἢ ἐγερθέντες βίον ἀφθονον αἰὲν ἔχουσι,

Νικητῆ

Νικητῆν κόσμῳ τ' αἰδῶ τ' ἐρέβδος τε μόρσ τε
Οὐκ οἶοι, ἀλλ' ἵ χριστὸν θεὸν ἰησοῦν.
Τέσσαδε κακὰς νύξ κυκλώσθ' ἐρεβός τε σκότ' τε.
Αὐτὸς δέ, ὦ φίλοι, αὐτὸ κρινεῖ ἕτως ὁ φιλήσας,
Αἰθέρ' ἐκ περφανεῖς νεφέων πυρόεντ' ὀμίχλης
Χερσὶ κεραυνὸν ἔχων, πῶς πληθεῖ ἕρσινιώνων.
Εἴθε Διακριθέντας εὖν ποτὶ δῶμα κατὰξθ' ἴ
Αὐτῶ πσεύζωντας, εἴω τ' εἶπη ἐμβεβαῶτας,
Διδάσκων ἐχθρὸς, κακίαν τ' ἀπὸ πᾶσαν ἀμυύων.
Τῶνδε μετ' ἔ τέλ' ἐδὲ χαρᾶς ἔς' ἐδὲ πόνοιο.
Οἶδ' ἀγαθ' ἔξουσιν πρὶν ἢ δόξαν ὀπίσσω,
Ὅτ' εὐεργετήσῃ γέρας ἢ κῦδ' ὀπήσθ' ἴ
Οἶδ' ἀσεβῆς κλαύσασσι κακῶν ἔνεχ' ὅσα ἔωργαν,
Οὐδ' ἐπὶ πωσωλῆ ἀκέων ἔσσετ' ἐδὲ ἀλεωρή.
Ταῦτ' ἐνὶ βάλλεο φρεσὶ τῆς, καὶ μήποτε λήθῃ
Σεῦ ἀπο αἰρεῖτω, μήδ' αὖ πρὸ τῶν δὲ ἀπορήσθ' ἴ
Μῦσ' γὰρ χαλεπὸν, ψεῦδ' ἴ φάσκει θεὸς αὐδῶ.
Τῆτο γε μὲν ἔσσετ' ἐθ' ἀλίον γ' ἐπ' ἐδὲ ἀτέλεστον.
Εν δὲ ἄρα τῶνδε βίῳ θάξ μῦρετ' ἐντὸς ὀμίχλ' ἴ
Εἴθε λόγ' ἴ θεὸς ἐράνι' κηρύσσεται αἰὲν
Αψιδῶν, ἀμετάβλητ', θεὸς αὐτὸς ἰησοῦς,
Ἡδὲ αὐτῆ διδαχῇ σμάτων σωτήρι' ἴ ἢ χεῖ
Πρεσβυτέρων ἄπ', καὶ μὲν λαοῖς ἰσθ' δίδονται
Σημῆ' εὐνοίας πατέρ' βασιλῆ' ἀνάρχ' ἴ
Αὐτῆ ἴ ἴ ἐκ γρετῆρ' ἀειγρέταο,
Αἰδῶν ἀλλ' πνεῦμ' ἄγιον πτωῶν παρὰ κλητον.
Πρῶτον μὲν γνώσθ' παλινόρσθ' λῆτρα βίοιο,
Καὶ γῆρεσιν θνητοῖσιν ἀνωθε φορῆ μῦρον ὑδαρ
Νάματ' ἀγλαοπιῆ, ἀμαρτονίβοιο, διαυγῆς.
Δεύτερον αὖ δυνάμιν κλειδῆχον, τῆ ἴπὶ κείτῃ
Ανθρώποισιν ὄλυμπιν ἀνοίγθ' ἴδ' ἀποκλείσαι.
Καὶ τρίτον ἐράνιον δειπτον, τῶ κύρι' αὐτὸς
Εστίαων τε τρεφῆ τε πάρεσι, διδοῖ γὰρ ἔδεσθ' ἴ

Σῶμ'

Σῶμι ἴδιον (μέγα θαῦμα βεβήλοις) αἵμάτε πίνην
Τοῖς Ἰπὶ τῶν ἀχθεῖσιν ἐν ἐκκλήτῳ στωομίλῳ.
Ενθα μὲν ὅστις ἀμαρτήσας κτ̄ δάκρυα λείβων
Εκ κραδίης θρήνοισι κατεῖπεν, τὸν δὲ ἀπολύσῃ
ῤῆμα θεῶ πτωῶν αὐθις κρηωνόν ἔθηκεν.
Εντάδε πᾶς ἴς ποιεῖτ' εὐχὰς ἢ δὲ δεήσας,
Κύριε. ὡς ἐκέλευσε ἢ ἐξεδίδαξε μαθητὰς.
Ὡστε πρὸς εὐχῶν ὡδε. πᾶτερ ὦ ὦν ἐν ὀλύμπῳ,
Τὸ ὄνομα σεῖ' ἁγιασθήτω, πᾶτερ ἡμετέρ' αἰεὶ.
Ἐρχέσθω σέθεν ἀρχέσει. βασιλεῖ ἀπεραντῖ.
Καὶ τὸ θέλημα γρηθήτω πόν, ὡς ἐν ὀλύμπῳ,
οὕτω ἢ γοῆς ἐπὶ πανταχῶ. ἄρτον ἐπ' ἡμᾶρ
βόσκων σὴς ἀγάλλω παρέχ' ἡμῖν ἄφθονον αὐλῆς.
Παύτως δὲ ἡμετέρας ἄφες, ὦ πᾶτερ ἡπί, ὀφειλάς.
Καὶ γὰρ ἴδεις τόδε ποιῶμεν πρὸς σοῦ πέλας ἡμεῖς.
Μηδὲ ἡμᾶς πείραζε καυχῆς μογερῆς πρὶν εὐόντας.
ῤῥῆπον δὲ ἐκ καμάτων θ' ἡμᾶς ἐκ τῆς πονηρῆς.
Ὡ πᾶτερ, ὦ βασιλεῦ εἰδοξ' ἀρετῆ δυνάμει.
οὕτως ἔν τις Ἰπρωφάσθω. τῶν δὲ ἀρ' ἐπὶ τῶ
Ὡς ἀπρέσει. ζωῆτ' αἰώνι. ἔσαι.
οὐ τι βλαβύ τι δυνάτω κακόν ποτ' ἐνεγκέμεν ἔδειν,
ἴλεω εὐρόντ' αἰών. κόσμοιο θ' ἀπαντῖ.
Κύριον, δέχηγιν, βασιλῆα, δι' ἡέ, ὄνωε
Μεσοβυτῶν ἔχομεν πρὸς ἐκείνον μένον, Ἰησοῦν
Ἐλθόντ' εἰς χθόνα θνητῶν ἀπ' ἀθανάτιο γρέθλης
εἶνεχ' ἀμαρτωλῶν, ἵνα τὶ σώσεν ἀλιτρεῖς.
Χαῖρε θε' ἄμβροτε χεῖρὲ βροτῶ μόνη σῶτερ Ἰησοῦ,
Χαῖρε καὶ ἡμετέρας εὐχὰς ἀπόπαυε μερίμνας.

Ἰωαχὴμ. Καμεράρι.

AB 113 723

ULB Halle

3

002 387 581

TA → a

Fumo et phēni

Fratrum unum
carum unum

Fratrum unum
carum unum

Fratrum unum
carum unum

Fratrum unum
carum unum

Fratrum unum
carum unum

Fratrum unum
carum unum

Fratrum unum
carum unum

Fratrum unum
carum unum

Fratrum unum
carum unum

Fratrum unum
carum unum

caritas tua non recedat
oculis et roboris sacramenti regni
claris efficitur. **A. D.** ^{et populi} **Adhuc** me

Omnipotens refecti sacramenti **IPSE**

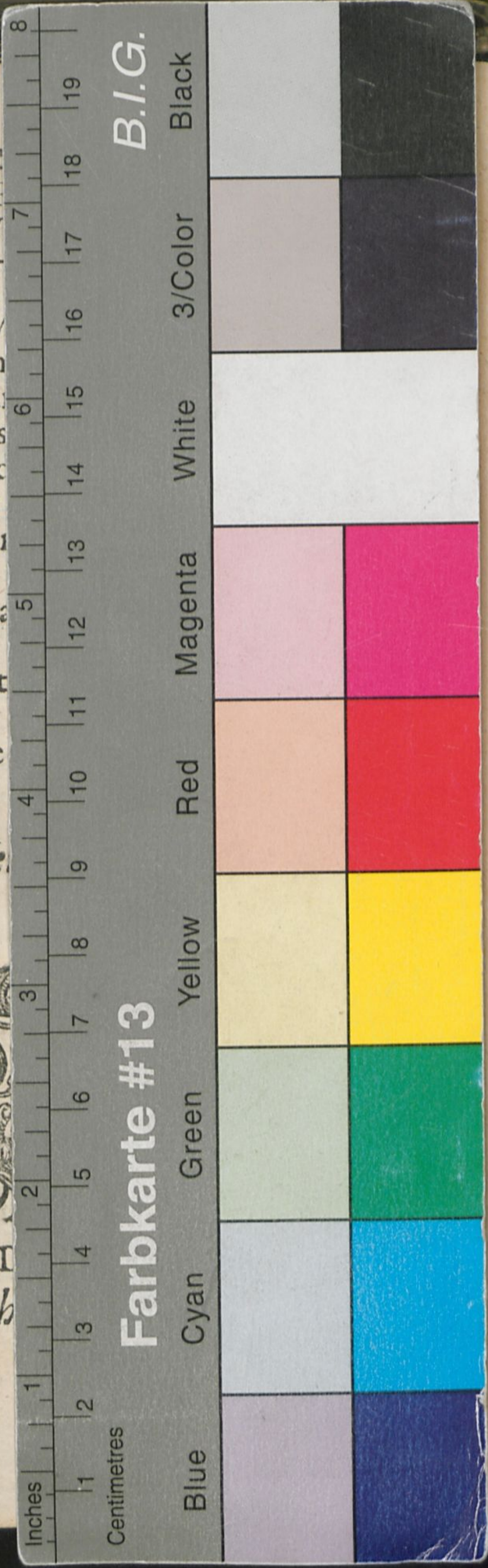
his et gaudiois supplices te donec
deprecantur: ut quos quidam
tristitia persequantur amittant.

Theodori ^{et populi} **et beata thomas**

Deus qui nos tui thoma **OMNIPOTENS**
dei tuus tui omnia honorifica
rosa vincida et pinguis fide

roboris eius imitatorum postores
et oratione filiorum. **IPSE** ^{et populi} **IPSE**

unusquisque **IPSE** ^{et populi} **IPSE**
IPSE ^{et populi} **IPSE**

27.

CAPITA
RELIGIONIS
CHRISTIANAE

Græcis versibus comprehensa à
IOACHIMO CAMERARIO.

Pietatis & Græcarum litterarum studiosæ iuuentuti
in acad. Iulia.

Πρῶτα πάλαι θείων κεφάλαια εὐεργεσιῶν
Μικροῖς μὲν πασι σεμνὸς ὕφηνεν αἰήρ·
Ἐξ ἱερῶν πινάκων ἀποδείξας ἐλλάδι φωνῇ
Αἰθίοιο βίβ' ὀρθοκέλευθον ὄδον·
Αὐτὰ δ' ἔχ' ὀπλοτέροισι πεπιθῶς χρήσιμα γῶναι·
Τμμι φίλα φρονέων ἴσσκελον ἄσμα φέρω.
Δεῦτε φίλοι, ἢ τρίτῳ' ἐμᾶ μάθητ' ὄντ' ὀδηγᾶ,
Μείζονι σὺν παροπῇ θεασεῖσθαι ἑσφίης.

Joannes Potinius.

HELMÆSTADII
Typis Jacobi Lucij. Mense Februario.
Anno 113. 12. 6.

